

Cal votar sí a la Constitució per confirmar la nostra voluntat europeista

Parlem d'Europa

Maria Badia

En aquestes darreres setmanes, estem assistint a un espectacle constant de retrets i crítiques al projecte de Constitució europea que avui tenim sobre la taula. Ingènuament, potser diria que és un escenari que mai hauria previst en un país com Catalunya, on les reivindicacions del catalanisme polític sempre han anat lligades a l'impuls de les posicions europeistes d'avantguarda, que s'han demostrat font de progrés i de desenvolupament, així com de reconeixement de la nostra identitat nacional i cultural com a catalans i catalanes.

En l'actualitat, aquest sentiment europeista que acompanya i caracteritza la societat catalana no s'ha difós, o almenys és això el que voldria creure. Tal com es desprèn dels resultats de les darreres eleccions al Parlament europeu, els catalans i catalanes continuen creient en una Europa unida i forta contra les guerres, defensora d'un model social avançat, pròxima a la ciutadania, i més compromesa amb les llibertats, la seguretat i la pau. I cap a aquesta Europa és cap on podem avançar si fem aquest pas endavant que representa la ratificació de la Constitució europea, aprovada pels caps d'Estat i de govern de la Unió Europea el 18 de juny de 2004.

La Constitució que se'ns presenta a ratificar reforça de forma clara la democràcia i la capacitat d'actuació de la Unió Europea. En l'aspecte dels drets, aprofundeix la ciutadania europea incorporant la Carta dels Drets Fonamentals i fent-la vinculant. Consagra un model social que afirma, en el seu nucli, un projecte de justícia social que té com a objectius la "plena ocupació i el progrés social", la lluita contra "l'exclusió i les discriminacions", la "justícia i protecció socials", la "igualtat entre dones i homes", la

"solidaritat", la "cohesió social i territorial", el "desenvolupament sostenible", el "comerç equitable" i l'"eliminació de la pobresa" a Europa i al món.

En l'aspecte polític, la Constitució marca un punt de transició entre l'Europa d'ahir, més econòmica i tecnocràtica, i l'Europa de demà, que serà necessàriament més política i més integrada, que ha de ser més propera als ciutadans i més democràtica.

En l'aspecte social, el projecte de tractat constitucional consolida uns drets socials molt extensos, tant a nivell d'empresa com a nivell del conjunt de la societat, i és molt significatiu i important que la Confederació Europea de Sindicats (CES) hagi cridat, el 15 de juliol passat, a aprovar la Constitució europea i que el seu secretari general hagi afirmat que la Constitució significa un pas endavant per als treballadors i les treballadores.

En tant que ciutadans i ciutadanes europeus i europeistes, no podem cometre la irresponsabilitat de fer recular en el temps l'esperit europeu de les nostres societats, ni retrocedir en molts dels avenços assolits pel conjunt dels europeus, sobretot sabent que aquesta Constitució suposa l'inici d'un llarg camí a recórrer, que ara hem de començar. No podem quedar-nos atrapats en el debat nacional en detriment del progrés d'Europa, perquè és d'Europa, de què parlem, i dir no al text constitucional o mirar cap a una altra banda vol dir frenar aquest procés.

Tanmateix, sembla que el debat *electoralista* que pot generar el referèndum de ratificació de la Constitució, anunciat pel govern espanyol per a finals de febrer del 2005, supera de molt el sentiment europeista d'alguns partits.

No podem ser europeus i intergovernamentalistes. Catalunya ho ha de tenir clar: aquest projecte de tractat constitucional és, efectivament, un pas

endavant. No es pot considerar com un punt d'arribada sinó com un nou punt de partida. D'una manera immediata hem de proposar que es vagi més enllà i, en particular, demanar al govern espanyol que faci tots els gestos possibles en aquesta direcció.

Per fer front als reptes interns i externs, el procés d'integració europea ha de continuar avançant, i a un ritme ràpid. El procés que va del Tractat de Maastricht (1992) al d'Amsterdam (1996), al de Niça (1999) i a l'actual (2004) continuarà endavant i s'accelerarà, excepte si una frenada marcada per les resistències intergovernamentalistes s'imposés a la majoria europeista dels pobles d'Europa.

És per això que, pel futur d'Europa, cal ratificar el projecte de Constitució europea i, arribat el moment de referendar-lo, votar-hi afirmativament en un gest optimista i de confirmació de la nostra voluntat europeista.

Maria Badia Cutchet. Diputada al Parlament Europeu i secretària de política europea i internacional del PSC

Article publicat al diari AVUI el dia 17 de setembre de 2004